

HER FIRSATTA SİYONİZM

Enver GÜLŞEN, 13 Ocak 2009

<https://www.derindusunce.org/2009/01/22/her-firsatta-antisemitizm/>

"Her Fırsatta Antisemitizm" adlı bildirin yazarlarından Ayşe Günaysu, hem bildiriyi anlatmayı, hem de benim daha önce yazmış olduğum yazı dolayımında bildiriye eleştirenlere cevap vermeyi amaçlamış. Ayşe Günaysu'nun yazısından hareketle antisemitizmin, ırkçılığın ne olduğu ve bu bağlamda düşünce özgürlüğünün sınırlarını ele almayı amaçlıyorum.

Ayşe Günaysu, bildiriye, İsrail'i eleştirenlerin tepesinde demoklesin kılıcı olarak adlandıran benim gibi insanlara "*...Türkiye'de hiçbir zaman insanları bu konuda dikkatli olmaya "aman antisemitik bir dil kullanıyor olmayayım" tedirginliğine sevkedecek bir iklim olmadığını görmemek, bilmemek nasıl mümkün olabilirdi?"* diyerek, bu benzetmeyi yapanların yanlış bir benzetme yaptığını imâ etmektedir. Peki durum böyle midir gerçekten?

Belki sokaklara çıkan halk yığınları için böyle bir bildiri demoklesin kılıcı işlevi görmeyecektir. Çünkü çoğunun bu bildiriden haberi olduğunu bile zannetmiyorum. Haberi olanların da zaten dikkate almayacaklarını düşünüyorum. Ancak, yazan çizen insanlar için "antisemitist" tabiri hiç de azımsanmayacak bir tehdit oluşturuyor. Büyük basın haberlerinde ve bir takım İsrail lobisi faaliyetlerde, basının adeta cadı avı gibi takip edilip, anti-siyonist olan yazıların bile antisemitist olarak damgalandığına defaatle şahit olmuşuzdur. Aslında bu bildiriye yazanlar, gerçekten antisemitist olanların bu bildiriye zerre kadar umursamayacaklarını biliyorlar. Ancak bildirin, basının vicdanî tutum alan yazar çizerleri tarafından yapılan sert İsrail eleştirilerini susturmak yönünde bir niyeti olduğuna şüphem yok!

Roni Margulies son günlerde yazdığı bir yazısında kendisine yöneltilen suçlamadan şöyle bahsediyor: "*Bunu bir de Siyonistler böyle düşünür. Şöyle bir mesaj aldım örneğin: "Sizin yazdıklarınız İsrail'i eleştirdiğiniz için değil, Yahudi olduğunuz halde İsrail'i reddettiğiniz için, bir 'ilginçlik' olarak dikkati çekiyor. Ve de siz, böyle 'egzantrik' olmaktan galiba zevk alıyorsunuz ve egonuzu tatmin ediyorsunuz". Ve şöyle: "Yahudilerin ne uzak ne de yakın tarihi hakkında fikir sahibi olmadığımız, düşüncelerinizi İsrail'e düşman kaynaklardan alıntılarla oluşturduğunuz hemen belli oluyor. Senelerdir öğrenmek de istemiyorsunuz". Bunlar kibar olanlar. Bana " Hamas orospusu", "embesil serseri" ve "İslamo-Nazi" sıfatlarıyla hitap eden mesajları alıntılama daha doğru olur. Hepsinin hemfikir olduğu konu, benim "self-hater" (kendi kendinden nefret eden) olduğum."*

Basit bir mantıkla bile, İsrail eleştirilerini antisemitizm diye adlandıran bildiri yazarlarının, aslında yoğun bir "Siyonizm" ile malul olduklarını anlamak olası. Roni Margulies'e getirilen eleştirinin "Yahudi olduğunuz halde..." diye başlaması bunu gösteriyor bence.

"Sol muhalif çevrelerin büyük bir bölümü... safını Hamas'tan yana belirliyor, Hamas'ın yanında yer alıyor. Filistin'in Hamas'tan ibaret olmadığı, Hamas'ın Filistin'deki siyasi güçlerden yalnızca biri olduğunun, hem de faşizan bir siyasi güç olduğunun üzeri örtülmüş oluyor. İnsan sormadan edemiyor: Sol'un Hamas'la paylaştığı nedir? Kadınları recmeden, eşcinselleri katleden, çocukları 'en az 7 Yahudiyi öldüren cennete gider' diye yetiştiren, kişi hak ve özgürlüklerini hiçe sayan Hamas'la ne gibi ortak değerlere sahipler? Antisemitizme karşı bildiri buna dikkat çekmek üzere yazıldı."

Yukarıdaki alıntı tam anlamıyla bildirinin amacını deşifre eden bir mahiyette. İsrail'in 1200 Filistinliyi çoluk çocuk dinlemeden öldürdüğü, Gazze'yi yakıp yıktığı, aç susuz bıraktığı ortamda, bildiri yazarlarının mazlumun kimliği ile ilgilendiklerini gösteren acı bir örnek! Filistinli madem Hamas'a oy verdi, alın işte Hamas'ın kimliği. Hamas İslamcı, Hamas gerici, Hamas vahşi. Yani, eğer birilerinin hakkını savunuyorsak, mazlumun kimliğine bakmalıyız. O kimlik "bizimle" ortak bir kimlik değilse, o kimliği ifşa edip ölümleri haklandırmalıyız öyle mi? Antisemitizme karşı bildiri, sadece bu paragrafta bile niyetini ifşa ediyor bence.

Metaforları antisemitizme çıkan yollar olarak damgalayan bu yazarlara "tersten" bir örnek vererek konuyu açmak istiyorum.

Sevgili Hrant Dink, "Türklüğe hakaretten" 301'den yargılandı ve ceza aldı. Tam tersini kasteden bir metaforun, tam anlamıyla (büyük ihtimal kastı) yanlış anlaşılmasından dolayı! Eğer ifadeye yasak getirmeye ve ceza alması için yargı sopası göstermeye başlarsanız, en ufak benzetmelerin dahi yargı konusu olacağını hesaplamalıyız bence. Bildiri yazarları Hrant Dink'in yargılanmasının karşısında iken, başkalarını, İsrail eleştirilerinde kullandığı metaforlar dolayısıyla antisemitizm ile suçlayıp yargılanmalarını nasıl isteyebiliyorlar? Yoksa ifade özgürlüğü sadece yakın gördüğümüz insanlar için mi geçerlidir? Bu insanların Hrant Dink'i anladığı düşünülebilir mi gerçekten?

Bildiri yazarlarının çifte-standardına Ayşe Günaysu'nun yazısında da görülen bir örnek vermek istiyorum. Ayşe Günaysu, gerek daha önce yazdığı yazılarda gerekse de bu yazısında İslam dinini aşağılamak için bırakın metaforları açık kelimeler kullanabiliyor. "İslamî terör", "İslamî vahşet" tanımlamaları bildiri yazarlarının çok sık kullandıkları tanımlamalar aslında. Bu tanımlamaları son derece rahat kullanabilen yazarların, bunun "tersinin" yanına dahi

yaklaşmayacak, metaforik ifadeleri bile anti-semitist, ırkçı diye yaftalamaları aslında kendileri ile açık çelişkilerini gösteriyor.

Kendilerini "insan hakları aktivisti" diye tanımlayan bildiri yazarları gibi insan hakları tasavvurunu "batı ajentesi olmaktan alan" çoğu kişiye göre, Danimarka'da yayımlanan, Hz. Muhammed'i, Müslümanları ve İslam dinini çok açık şekilde aşağılayan karikatürler "ifade özgürlüğüne" giriyor. Demek ki konu İslam dini olunca insan hakları aktivistleri insan hakkını falan unutup mahut bir İslamofobiye kapılıyor.

Holokost kurbanlarının cellada dönüştüğünü "metaforik" olarak söylemek bile yazara göre antisemitizm demektir. Holokost, dünyanın gördüğü en büyük kıyımdır. Kendisine insan diyen herkesin acı duyması ve lanetlemesi gereken bir büyük zulümdür. İsrail devleti bir ırk devleti olduğu için Yahudi kimliği ile ve dolayısıyla Yahudi tarihi ve dini ile bağına kendisi kurar. Dolayısıyla İsrail vatandaşlarının da tarihinde derin bir yara olan Holokost'un bir metafor olarak kullanılması, böyle bir acıyı yaşamış insanların bu acıyı başkalarına yaşatmasını tekrar tekrar düşünmesi için yapılmış bir hatırlatmadır. Acı çekenin "ötekini" acısından herkesten fazla anlaması gerekliliğini hatırlatan vicdanî bir çağrıdır bu. Tarafın "Rab'bin sana bunu emretmiş olamaz" başlığı da bununla ilgilidir. İsrail'in kendisini "bağlı" ve "ilişkili" gördüğü kavramlarla ilişkisini hatırlatarak yaptığı zulmü bitirmesine zemin hazırlamak.

"Savaş bahane edilerek, bizzat savaşın vahşeti yerine İsrail ve kolay bir geçişle Yahudiler şeytanlaştırılıyor."

Günaysu, yukarıdaki cümlelerle de kendisini ifşa ediyor aslında. İsrail'in açık zulmünü aynen bildiride olduğu gibi "savaş" olarak tanımlamaya devam etmek, aslında zulme suç ortağı bulma telaşının sonucudur. İsrail, 60 yıldır yaptığı zulümlerle terörist bir devlet olduğunu ispatlamıştır. Dolayısıyla İsrail eleştirisi doğrudan bir geçişle Yahudileri hedef almaz, tam olarak İsrail'i eleştirir. İsrail'in "şeytanlaştırılması" antisemitizm olarak görülecekse de varsın görülsün. Zaten İsrail'e "Yahudilerin kurduğu tek devlet" diyerek, adeta İsrail'in zulümlerine, katliamlarına Yahudi tarihinden dolayı bir imtiyaz isteyen bildiri yazarları İsrail eleştirisinden antisemitizme geçişi kendileri yapıyorlar. Bu da açık bir siyonizmdir!

Gazze konusunda yazdığım iki yazıya gelen eleştirilerde Türkiye ile İsrail arasında bir ilişki kurulup, "Türkiye'nin tarihindeki kara sayfalara işaret etmeyip İsrail'i eleştiren" kişilerin çifte standardından bahsediliyor çoğunluk. Aynen yazıda Ayşe Günaysu'nun söylediği gibi. Ancak burada kurulan illiyet bağının anlamsızlığını açıklamak gerekiyor. Türkiye Cumhuriyeti tarihinde bütün devletler gibi büyük zulümler, büyük acılar da vardır. Ancak İsrail demek;

1918'den 1948'e İngiltere desteğinde çok sistemli göçlerle Filistin'de Yahudi göçmen sayısının artırılması (30 yılda 10 kattan fazla); Filistinlilerin evlerinden, terör yöntemleri ile çıkarılıp sürülmesi; BM kararıyla 1948'de Filistinlilerin yaşadığı yerlerin %60'ına yakınının İsrail devletine verilerek bir devlet kurulması; bundan sonraki 60 yılda sistemli şekilde terör yöntemleri ile Filistinlilere yaşayacak bir toprak parçası dahi bırakılmaması demektir. Yani İsrail en baştan beri gayri-meşru bir devlettir ve bu devlet, meşruiyetini terörle kurmakta sakınca görmemektedir. Dolayısıyla İsrail ile bir başka devletin karşılaştırılması ya cehalet ya da açık bir Siyonist propaganda demektir. Kaldı ki Hamas, 1967 sınırlarına dönülürse barışı kabul ettiğini beyan ettiği halde bir türlü çekilmeyen, tam tersi her gün yeni yerleşim yerleri açarak, Gazze'yi aç susuz bırakarak, Batı Şeria'nın mahalleleri arasına bile yüksek duvarlar örerek barışı imkânsız hale getiren İsrail'dir.

Yazar yazısının sonunda "*Yoksa "el insaf, sen de bizi ne yerine koyuyorsun" mu diyorsunuz? Gerçekten soruyorum*" diyor ya, ben de yazara "el insaf siz bizi aptal mı sanıyorsunuz?" diyorum.